

ОСОБЛИВОСТІ МІЖІНСТИТУЦІЙНОЇ ВЗАЄМОДІЇ УКРАЇНИ ТА РЕСПУБЛІКИ ПОЛЬЩА В 2014–2024 РР.

Дмитрук Юрій Сергійович,

здобувач вищої освіти

Волинського національного університету імені Лесі Українки

ORCID ID: 0009-0003-8784-8492

Проаналізовано особливості міжінституційної взаємодії між Україною та Республікою Польща в період 2014–2024 рр. у контексті суттєвих змін у безпековому, політичному та історичному вимірах двосторонніх відносин. Особливу увагу зосереджено на трансформації форматів співпраці після початку російсько-української війни, яка стала каталізатором зміщення пріоритетів обох держав у напрямі посилення політичної та військово-оборонної координації. Визначено, що низка гуманітарних та історичних форматів, започаткованих у попередні десятиліття, втратила актуальність або припинила діяльність, що зумовлено як політичними змінами в Польщі, так і загостренням чутливих тем історичної пам'яті.

У цьому контексті ключовим елементом стало функціонування Консультативного комітету президентів України та Республіки Польща, який довів свою ефективність як стабільна платформа для міждержавного політичного діалогу найвищого рівня. Завдяки регулярним засіданням та високому рівню представництва цей орган сприяв не лише збереженню стратегічного партнерства, а й напрацюванню нових напрямів двосторонньої взаємодії, зокрема у сфері транскордонної співпраці, енергетики, оборонної взаємодії та післявоєнного відновлення України.

Підкреслено, що ефективність міжінституційної взаємодії залежить від здатності адаптуватися до нових викликів, зберігаючи водночас сталість політичного діалогу. Консультативний комітет, з одного боку, виконує роль політико-консультативного органу, а з іншого – виступає каталізатором інституціоналізації спільних ініціатив, спрямованих на посилення довіри, забезпечення безпеки та інтеграцію України до європейського простору. Окреслено перспективи подальшого розвитку міжінституційних механізмів як фундаменту довготривалого та взаємовигідного партнерства між Україною та Польщею в умовах триваючої війни та післявоєнної трансформації регіону.

Ключові слова: інститут, міжінституційна взаємодія, Республіка Польща, російсько-українська війна, Консультативний комітет президентів України та Польщі.

Dmytruk Yu. S. Features of interinstitutional cooperation between Ukraine and the Republic of Poland in 2014–2024

The article analyzes the specific features of interinstitutional cooperation between Ukraine and the Republic of Poland during the period of 2014–2024, against the backdrop of significant transformations in the security, political, and historical dimensions of bilateral relations. Particular attention is paid to the evolution of cooperation formats following the outbreak of the Russian-Ukrainian war, which acted as a catalyst for shifting the priorities of both states toward enhanced political and military-defense coordination. It is established that a number of humanitarian and historical formats initiated in previous decades have lost their relevance or ceased functioning, primarily due to political changes in Poland and the intensification of sensitive issues related to historical memory.

In this context, the functioning of the Consultative Committee of the Presidents of Ukraine and the Republic of Poland emerges as a key element. This committee has proven to be an effective and stable platform for high-level interstate political dialogue. Through regular meetings and a high level of representation, the committee has contributed not only to preserving strategic partnership but also to developing new directions of bilateral cooperation, particularly in cross-border collaboration, energy, defense cooperation, and post-war reconstruction of Ukraine.

The study emphasizes that the effectiveness of interinstitutional cooperation depends on the ability to adapt to emerging challenges while maintaining continuity in political dialogue. The Consultative Committee serves both as a political and advisory body and as a catalyst for institutionalizing joint initiatives aimed at strengthening trust, ensuring security, and facilitating Ukraine's integration into the European space. The article outlines the prospects for further

development of interinstitutional mechanisms as the foundation for a long-term and mutually beneficial partnership between Ukraine and Poland amid ongoing war and the post-war transformation of the region.

Key words: *institution, interinstitutional cooperation, Republic of Poland, Russian-Ukrainian war, Consultative Committee of the Presidents of Ukraine and Poland.*

Актуальність дослідження. Між Україною та Республікою Польща склалися тісна міжінституційна співпраця, яка охоплює різноманітні сфери – від безпеки та оборони до економіки, транскордонного співробітництва та культурних обмінів. Упродовж останніх десятиліть міждержавні, міжурядові та громадські інституції відігравали ключову роль у формуванні стійких двосторонніх зв'язків, сприяючи порозумінню та політичному діалогу. Проте після 2014 р. пріоритети співпраці суттєво змістилися. Зміна геополітичного контексту, загострення безпекових викликів та переорієнтація пріоритетів обох держав призвели до того, що частина двосторонніх механізмів припинила активну роботу або втратила свою ефективність. Особливо це стосується певних форматів, що були створені в 1990–2000-х роках для обговорення історичних, культурних і гуманітарних питань. Ідеться, зокрема про спільні українсько-польські історичні комісії, гуманітарні форуми, різноманітні культурні платформи тощо. Це актуалізує потребу в переосмисленні характеру міжінституційної взаємодії між Україною та Польщею в умовах нової безпекової реальності що і є метою статті.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Публікації, присвячені міжінституційній взаємодії України та Республіки Польща в період 2014–2024 рр., здебільшого акцентують на трансформації форматів співпраці у зв'язку з повномасштабною російсько-українською війною. Зокрема, у дослідженні В. Бусленка відзначається зміцнення на інституційному рівні політичного та безпекового компонентів партнерства [1]. Увага В. Конончука приділяється ролі Польщі як ключового адвоката України в ЄС та НАТО, а також новим форматам взаємодії в енергетичній, оборонній та транскордонній сферах [2]. Водночас значна частина

вчених указує на зниження інтенсивності гуманітарних та історичних діалогів, зумовлене як політичними змінами у Польщі, так і загостренням чутливих питань історичної пам'яті. Дослідження підтверджують стратегічний характер українсько-польського партнерства та важливість міжінституційних механізмів у період війни та післявоєнної трансформації. Варто відзначити, що у статті проаналізовано нормативно-правову базу, яка регулює діяльність нових міждержавних інститутів, а також публікації у ЗМІ, які висвітлюють практичні аспекти їх функціонування. Загалом проблематика міжінституційної взаємодії є малодослідженою в наукових польських та українських наукових колах та потребує подальшого аналізу.

Виклад основного матеріалу дослідження. Активізація воєнних дій на Сході України призвела до певного зменшення уваги до проблематики політики пам'яті, що, своєю чергою, негативно вплинуло на тривалість та сталість функціонування окремих новостворених міждержавних інституцій. Зокрема, йдеться про Українсько-польський форум істориків, заснований у 2014 р., який об'єднував науковців обох держав для фахового діалогу щодо складного історичного періоду 1939–1947 рр. Форум фактично припинив існування у 2018 р. Причиною стали зміни в польському законодавстві (щодо Інституту національної пам'яті), прийняті 14 лютого 2018 р., у результаті яких уведено нові норми, зокрема щодо кримінальної відповідальності за заперечення деяких історичних фактів. Ідеться насамперед про «злочини українських націоналістів та членів українських формувань, які співпрацювали з Третім рейхом Німеччини» [3]. Відповідно до закону, такими є діяння, «скоєні українськими націоналістами у період 1925–1950 років, що полягають у застосуванні насильства, терору або інших

форм порушення прав людини щодо окремих осіб або груп населення» [3]. На думку українського історика О. Зінченка, «нововведення суттєво обмежувало можливості для об'єктивного наукового обговорення складних сторінок спільної історії. Українські науковці не хотіли, аби їхні аргументи у суперечці хтось спробував витлумачити як порушення закону, і справедливо вважали, що нова норма обмежує свободу академічної дискусії» [4].

Згортання діяльності подібних академічних та культурних площадок ослабило можливості для фахового наукового діалогу, залишаючи історичні дискусії щодо складних та суперечливих історичних тем на рівні політичних декларацій. Без активних платформ для обговорення історії напруга довкола таких політично чутливих тем, як Волинська трагедія або роль УПА, лише зростала, що не сприяло примиренню. Водночас це створило дефіцит інструментів для деескалації культурно-історичних конфліктів, що ускладнювало підтримання довіри між народами, особливо в умовах російської військової агресії проти України.

Проте це також поглибило ризик «заморожування» складних тем історичної пам'яті, які потребували не кон'юнктурного, а тривалого і виваженого підходу. Одним із небагатьох інституційних майданчиків, здатних висвітлювати та координувати політичний та історичний дискурс, навіть за умов коли інші механізми зазнали стагнації або втратили актуальність, став Консультативний комітет президентів України та Республіки Польща (далі – Консультативний комітет). Він створений у травні 1993 р. з огляду «на потребу поглиблення розвитку добросусідських і дружніх відносин між Україною і Республікою Польща та виходячи з необхідності надання взаємним відносинам нового політичного рівня» [5]. Згідно зі Статутом, Консультативний комітет формувався з двох рівнозначних частин: від імені Президента України – включав Уповноваженого Президента та п'ятьох членів; від імені Президента Республіки Польща – складався з Уповноваженого

Президента та п'яти членів. Призначення та відкликання Уповноважених і членів Комітету здійснювалося Президентом України та Президентом Республіки Польща відповідно до правових норм, чинних у кожній із держав [5].

Завдяки високому рівню представництва Комітет мав потенціал не лише ініціювати відновлення діяльності «заморожених» структур, а й запускати нові формати взаємодії, адаптовані до реалій сучасної війни, гібридних загроз та необхідності збереження національної єдності. Даний інститут міждержавної взаємодії довів свою ефективність як дієвий інструмент для координації, обговорення та врегулювання складних і чутливих питань у відносинах між двома країнами. Підтримання постійного діалогу на найвищому рівні стало особливо важливим у контексті історичних, політичних і безпекових викликів, які постійно виникали у взаємодії між Україною та Польщею. Завдяки регулярним зустрічам, відкритому обміну думками та прагненню до конструктивного діалогу Консультативний комітет створював атмосферу довіри, що давало змогу сторонам знаходити компроміси навіть у найскладніших ситуаціях. Зокрема, він став майданчиком для обговорення ключових питань двостороннього порядку денного: історичної пам'яті, підтримки України в умовах російської агресії, економічного співробітництва, енергетичної безпеки, ситуації з міграцією та ін.

В умовах війни не втрачали своєї гостроти історичні питання. Консультативний комітет створив умови для відвертого обговорення історичних наративів, аби уникнути політизації історії, яка часто використовується для розпалювання ворожнечі. Через інституційні механізми платформи обидві сторони шукали компромісів у вшануванні жертв т. зв. Волинської трагедії, підтримці спільних ініціатив з увічнення пам'яті, як-от відкриття пам'ятників, проведення спільних днів пам'яті, історичних виставок або конференцій. Це сприяло формуванню спільної європейської культури пам'яті, що ґрунтується на повазі та визнанні трагізму минулого. Коли

виникали спірні ситуації (наприклад, щодо ексгумацій, інтерпретації подій), Консультативний комітет виконував роль посередника, який сприяв деескалації замість того, щоб давати цим питанням перерости в дипломатичні конфлікти. Зокрема, голова Канцелярії Президента Польщі К. Щерський 16 лютого 2017 р. зустрівся з українськими парламентаріями з президентського комітету. «Ми здебільшого говорили про історичний діалог та дії, які слід ужити у цьому відношенні. Я звернувся із закликом до того, щоб спільне судження про історію було досягнуто через правду, а не через спроби написати окремі її версії, оскільки саме це створює бар'єри між державами», – заявив політик після зустрічі [6].

Комітет як майданчик для політичного діалогу на найвищому рівні мав на меті не лише обговорення конкретних проблемних питань, а й запобігання подальшій ескалації напруги між двома державами. Його функціонування відповідало європейській політичній традиції урегулювання суперечностей шляхом дипломатичних консультацій та відкритого обговорення. Зокрема, 8 листопада 2017 р. Президент України П. Порошенко ініціював проведення позачергового засідання Консультативного комітету у зв'язку з різкими заявами окремих представників польської влади на адресу України та її керівництва. У зверненні української сторони зазначалося, що подібні заяви викликають серйозне занепокоєння і потребують належної реакції на міждержавному рівні. Йшлося, скоріше за все, про заяву тогочасного міністра закордонних справ Республіки Польща В. Вашиковського, у якій зазначалося, що польська влада вживатиме заходів, «які не дозволять людям із українсько-антипольськими позиціями відвідувати Польщу» [7]. 07 листопада 2017 р. тогочасний Президент Республіки Польща А. Дуда звернувся до українського керівництва із закликом утриматися від призначення на відповідальні державні посади осіб, які мають антипольські погляди. Консультативний комітет сприяв зміцненню стратегіч-

ного партнерства між Україною та Республікою Польща, а також уникненню подальшої ескалації напруженості, визнаючи необхідність вирішення будь-яких невирішених питань у двосторонніх відносинах виключно цивілізованим європейським шляхом.

Після 2014 р. в умовах посилення зовнішньої агресії фокус взаємодії між Україною та Польщею значною мірою змістився на політичну, безпекову та військову співпрацю. Консультативний комітет набув ще більшої політичної ваги. Наприклад, за результатами XXIX засідання, яке відбулося 29 березня 2021 р., було ухвалено комюніке, у якому підтверджено готовність «до взаємної підтримки та обміну досвідом, що сприятиме отриманню перспективи членства України в ЄС і НАТО, пов'язаної з консолідацією зусиль задля продовження внутрішніх реформ із метою досягнення Україною вимог і стандартів євротрансатлантичної спільноти» [8]. Додатково співголови Комітету виділили пріоритетні напрями двосторонньої співпраці, зокрема зосередження на реформах і міжнародному захисті України.

Важливо підкреслити, що діяльність Консультативного комітету сприяла зміцненню стратегічного партнерства між Україною та Республікою Польща, забезпечуючи координацію позицій із питань євроатлантичної інтеграції. Такий формат співпраці не лише демонстрував взаємну зацікавленість у збереженні конструктивного діалогу, а й забезпечував інституційний механізм для своєчасного реагування на кризові ситуації у міждержавних відносинах. Польсько-українське партнерство, що базується на численних спільних інтересах, має усі підстави для ефективного функціонування, однак це також вимагає відновлення довіри та покращення комунікації. В Україні існують значні суспільні симпатії до Польщі, тоді як у Польщі поширене переконання, що Україна є частиною Європи не лише географічно, а повинна бути також частиною Європейського Союзу [2, с. 10]. У цьому плані даний інститут співробітництва виявився важливим консультативним механізмом дво-

стороннього політичного діалогу. Він став не лише формальною платформою, а й дієвим інструментом сприяння інтеграції України до Європейського Союзу. Польща, маючи власний успішний кейс інтеграції до ЄС, використовувала комітет як канал передачі експертної та дипломатичної підтримки. Так, у 2013 р. під час 23-го засідання Консультаційного комітету узгоджувався проєкт програми стратегічного партнерства між Україною та Польщею на 2013–2015 рр. з особливою увагою до питань підготовки Угоди про асоціацію з ЄС [9].

Консультаційний комітет став одним із центрів узгодження спільної безпекової політики. Особливої ваги він набув у контексті анексії Росією Криму та початку збройного конфлікту на Сході України, що радикально змінило геополітичний баланс у Центральній Європі. За цих умов Консультаційний комітет трансформувався з платформи переважно політичного діалогу на високому рівні у механізм міждержавної координації дій, спрямованих на реагування на загрози безпеці, зокрема з боку Російської Федерації. Так, 3–4 березня 2016 р. у Варшаві під час двосторонньої зустрічі польська сторона наголошувала на важливості активнішої участі Північноатлантичного альянсу в регіоні, а також підтримувала необхідність поглиблення оборонного партнерства з Україною в межах «Платформи Україна – НАТО». Співголова Консультаційного комітету з польської сторони К. Щерський повідомив, що «розмова президентів була зосереджена на подіях в Україні, зокрема тих, що впливають із Мінських угод, політичній трансформації в Україні та наслідках для мирного процесу» [10]. Окрему увагу було приділено питанням стратегічної комунікації та історичної політики. Учасники зустрічі дійшли згоди, що спільне подолання історичних розбіжностей – один із ключових чинників зміцнення довіри між країнами, а отже, і важливий складник регіональної безпеки. Отже, було окреслено напрями поглиблення історичного діалогу, зокрема на рівні експертних і акаде-

мічних кіл, а також за підтримки президентських інституцій обох держав.

Уже на засіданнях, що проходили 3–4 березня 2021 р. у Варшаві, фокус дискусії значно змістився у бік безпекової тематики. Зокрема, ключовими темами порядку денного стали відносини «Україна – НАТО», потреба в посиленні обороноздатності східного флангу Європейського Союзу та необхідність координації дій із метою спільного протистояння гібридним загрозам, наголошували на стратегічному фокусі: спільній підтримці України у прагненні до членства в ЄС та НАТО, обов'язковому захисті міжнародного права, суверенітету України, регіональній співпраці у рамках форматів, де Польща є членом, – і все це з конкретною згадкою про «Кримську платформу» [11].

Засідання Консультаційного комітету сприяли практичному виконанню рішень, досягнутих президентами двох держав під час офіційних візитів. Зокрема, 06 листопада 2019 р. у Львові відбулося XXVIII засідання Консультаційного комітету у форматі зустрічі співголів – заступника Голови Офісу Президента України І. Жовкви та Державного секретаря – Голови Кабінету Президента Польщі К. Щерського. Вони «скоординували кроки сторін у виконанні домовленостей, досягнутих на рівні глав держав під час офіційного візиту Президента України Володимира Зеленського до Республіки Польща 31 серпня цього року, а також визначили пріоритетні напрями подальшої співпраці» [12].

Засідання Комітету за участю українських та польських політиків відбулося після спільного візиту В. Зеленського до Польщі 12 жовтня 2020 р. Цей міждержавний механізм давав змогу оперативно обговорювати актуальні питання двостороннього порядку денного, координувати подальші дії та трансформувати політичні домовленості у конкретні заходи. Зокрема, були порушені питання політичної співпраці, енергетичної безпеки, історичної пам'яті та економічної інтеграції. Саме Консультаційний комітет став майданчиком для подальшого просування реалізації досягнутих

домовленостей. Її діяльність сприяла напрацюванню механізмів практичного втілення узгоджених ініціатив, зокрема у сфері зміцнення стратегічного партнерства, розширення транспортно-логістичних коридорів між країнами, а також у питаннях міжлюдських контактів і спільної протидії зовнішнім викликам.

Із початком повномасштабного військового вторгнення Росії до України у лютому 2022 р. питання політичних, військових, економічних, соціокультурних аспектів відносин варто розглядати через призму російсько-української війни [1, с. 37]. Відтоді діяльність Консультативного комітету набула ще більшої значущості. Він став не лише майданчиком для регулярного узгодження позицій перед ключовими самітами НАТО та ЄС, а й інструментом формування спільної стратегії реагування на російську агресію включно з енергетичною, кібер- та інформаційною безпекою. Окрім того, у межах інституту обговорювалися конкретні форми військово-технічної допомоги Україні, а також політична підтримка європейської та євроатлантичної інтеграції як елемента довгострокового стримування агресора.

Ще одним інститутом, який сприяв співпраці двох держав, стала Рада з питань співпраці з Україною. Вона була створена Розпорядженням прем'єр-міністра Республіки Польща Д. Туска № 41 від 05 квітня 2024 р. [13]. Вона створена при уряді Республіки Польща та функціонує як новітній механізм координації політичних, економічних, гуманітарних і міжрегіональних ініціатив, значення якого зростає у контексті війни та посилення безпекової нестабільності у Східноєвропейському регіоні.

Висновки. Таким чином, в умовах російсько-української війни змінилися акценти міждержавної взаємодії: поступово формальні інституції почали втрачати свою вагу, поступаючись місцем більш гнучким, кризово-орієнтованим механізмам координації на рівні урядів, військових структур, волонтерських мереж і міжнародних партнерств. Ключову роль у формуванні нових міжінституційних механізмів двосторонньої

співпраці відіграв Консультативний комітет президентів України та Республіки Польща. Її діяльність сприяє не лише координації позицій на найвищому рівні, а й створенню необхідних умов для інституціоналізації співпраці в окремих секторах: безпеці, енергетиці, транскордонному співробітництві, гуманітарній сфері тощо.

Консультативний комітет фактично виступає своєрідним «каталізатором» інституційного оформлення двосторонніх ініціатив, ініційованих президентами або їхніми адміністраціями. Зокрема, його засідання дають змогу структурувати політичні домовленості у вигляді конкретних дорожніх карт або спільних робочих груп, які згодом можуть перерости у повноцінні міжурядові платформи чи постійно діючі координаційні органи. Саме в рамках діяльності даної платформи неодноразово обговорювалися питання створення нових форматів транскордонної співпраці, залучення польських інституцій до процесів післявоєнного відновлення України, а також ініціативи зі створення спільних оборонних, освітніх чи наукових центрів.

Консультативний комітет не є суто дорадчим органом, обмеженим політичним діалогом, а виступає чинником інституційного зближення, сприяючи трансформації політичних домовленостей у сталі міжінституційні форми співпраці, які відповідають стратегічним інтересам обох держав. Він залишається стратегічною платформою, що сприяє євроінтеграційним устремлінням України через політичну, дипломатичну та експертну підтримку з боку Польщі. Він сприяв зміцненню партнерства між Україною та Польщею, гарантуючи сталий розвиток двосторонніх відносин та допомагаючи долати потенційні кризи ще на етапі їх виникнення. Починаючи з 2014 р. Консультативний комітет послідовно виконує функції не лише політико-консультативного органу, а й стає важливою ланкою у формуванні нової архітектури безпеки в Східній Європі, де питання підтримки України в умовах війни є пріоритетом спільної зовнішньої політики двох держав.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Бусленко В. Українсько-польські відносини в 2022–2024 рр. *Вісник Прикарпатського університету. Серія «Політологія»*. 2024. № 19. С. 36–41. DOI: <https://doi.org/10.32782/2312-1815/2024-19-4>
2. Konończuk W. Polityka Ukrainy wobec Polski: spojrzenie z Warszawy. Listopad 2018. Kijów: Friedrich-Ebert-Stiftung. 12 p. URL: <https://surl.li/oqkaqj> (дата звернення: 07.09.2025) (дата звернення: 05.09.2025).
3. Ustawa z dnia 26 stycznia 2018 r. o zmianie ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, ustawy o grobach i cmentarzach wojennych, ustawy o muzeach oraz ustawy o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary. 14 lutego 2018 r. Poz. 369. *Dziennik ustaw Rzeczypospolitej Polskiej*. URL: <https://surl.lu/chdxcl> (дата звернення: 12.09.2025).
4. Історичні суперечки України і Польщі: чи є шанс відновити діалог? *Українська служба DW*, 30 липня 2020 р. URL: <https://surl.li/gphytv> (дата звернення: 11.09.2025).
5. Протокол про створення Консультативного комітету президентів України та Республіки Польща : Указ Президента України № 126/93 від 13.04.93. URL: <https://surli.cc/bjevrm> (дата звернення: 01.09.2025).
6. Polish-Ukrainian presidential consulting committee to meet in April / PRESIDENT.PL. 16 lutego 2017. URL: <https://surl.li/zrsmej> (дата звернення: 12.08.2025).
7. Президент скликає зустріч через напруження з Польщею. *BBS. NEWS Україна*. 8 листопада 2017 р. URL: <https://surl.li/siubqv> (дата звернення: 12.08.2025).
8. Комюніке за результатами ХХІХ засідання Консультативного комітету президентів України та Республіки Польща. *Офіційне Інтернет-представництво Президента України Володимира Зеленського*. URL: https://www.president.gov.ua/news/komyunike-za-rezultatami-xxix-zasidannya-konsultacijnogo-kom-67397?utm_source=chatgpt.com (дата звернення: 07.09.2025).
9. Консультативний комітет президентів України та Польщі узгодив проєкт програми стратегічного партнерства між країнами. *РБК-Україна – RBK-Ukraine*. 08.02.2013. URL: <https://surl.li/qbecqq> (дата звернення: 07.09.2025).
10. W marcu spotkanie polsko-ukraińskiego komitetu konsultacyjnego. *TVN 24*. 13.03.2016. URL: <https://surl.li/tjvfdk> (дата звернення: 15.10.2025).
11. Pandemia i bezpieczeństwo w regionie. Zakończył się Komitet Konsultacyjny prezydentów Polski i Ukrainy URL: *PolskieRadio*. 29.03.2021. URL: <https://surl.li/egccwl> (дата звернення: 12.09.2025).
12. Співголови Консультативного комітету українських, польських президентів визначають пріоритетні напрями подальшої співпраці. *Interfax-Ukraine*. 06.11.2019. URL: <https://surl.li/guarwr> (дата звернення: 12.09.2025).
13. Zarządzenie nr 41 Prezesa Rady Ministrów z dnia 5 kwietnia 2024 r. w sprawie Rady do spraw Współpracy z Ukrainą. *gov.pl. Serwis Rzeczypospolitej Polskiej*. URL: <https://surl.lt/nfryho> (дата звернення: 24.08.2025).

REFERENCES:

1. Buslenko, V. (2024). Ukrayinsko-polski vidnosyny v 2022–2024 rr. [Ukrainian-Polish Relations in 2022–2024]. *Visnyk Prykarpatskoho universytetu. Seriya «Politolohiya» – Bulletin of the Precarpathian University. Series «Political Science»*, 19, 36–41. DOI: <https://doi.org/10.32782/2312-1815/2024-19-4> [in Ukrainian].
2. Konończuk, W. (2018). Polityka Ukrainy wobec Polski: spojrzenie z Warszawy [Ukraine's Policy Towards Poland: A View from Warsaw], Listopad, Kijów, Friedrich-Ebert-Stiftung [November, Kyiv, Friedrich-Ebert-Stiftung], 12 p. Retrieved from: <https://surl.li/oqkaqj> [in Polish].
3. Ustawa z dnia 26 stycznia 2018 r. o zmianie ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, ustawy o grobach i cmentarzach wojennych, ustawy o muzeach oraz ustawy o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (2018). [Act of 26 January 2018 Amending the Act on the Institute of National Remembrance – Commission for the Prosecution of Crimes against the Polish Nation, the Act on War Graves and Cemeteries, the Act on Museums, and the Act on the Liability of Collective

Entities for Acts Prohibited under Penalty]. *Dziennik ustaw Rzeczypospolitej Polskiej – Journal of Laws of the Republic of Poland*, 369, 14.02. Retrieved from: <https://surl.lu/chdxcl> [in Polish].

4. Istorychni superechky Ukrainy i Polshchi: chy ye shans vidnovyty dialoh? (2020). [Historical Disputes Between Ukraine and Poland: Is There a Chance to Resume Dialogue?]. *Ukrainska sluzhba DW – DW Ukrainian service*, July 30. Retrieved from: <https://surl.li/gphytv> [in Ukrainian].

5. Protokol pro stvorenniya Konsultatsiynoho Komitetu Prezydentiv Ukrayiny ta Respubliki Polshcha: Zatverdzheno Ukazom Prezydenta № 126/93 vid 13.04.93. (1993). [Protocol on the Establishment of the Advisory Committee of the Presidents of Ukraine and the Republic of Poland: Approved by the Decree of the President of Ukraine]. Retrieved from: <https://surl.cc/bjevrm> [in Ukrainian].

6. Polish-Ukrainian presidential consulting committee to meet in April (2017). *PRESIDENT.PL*, 16.02. Retrieved from: <https://surl.li/zrsmej> [in English].

7. Prezydent sklykaye zustrich cherez napruzheniya z Polshcheyu (2017). [The President convenes a meeting due to tensions with Poland]. *BBS. NEWS Ukrayina – BBC News Ukraine*, 08.11. Retrieved from: <https://surl.li/siubqv> [in Ukrainian].

8. Komyunike za rezultatamy XXIX zasidannya Konsultatsiynoho komitetu Prezydentiv Ukrayiny ta Respubliki Polshcha (2021) [Communiqué following the 29th meeting of the Advisory Committee of the Presidents of Ukraine and the Republic of Poland]. *Ofitsiynе internet-predstavnytstvo Prezydenta Ukrayiny Volodymyra Zelenskoho – Official Website of the President of Ukraine Volodymyr Zelenskyy*, 29.03. Retrieved from: https://www.president.gov.ua/news/komyunike-za-rezultatami-xxix-zasidannya-konsultacijnogo-kom-67397?utm_source=chatgpt.com [in Ukrainian].

9. Konsultatsiynyi komitet Prezydentiv Ukrainy ta Polshchi uzgodyv proiekt prohramy stratehichnogo partnerstva mizh krainamy (2013). [The Advisory Committee of the Presidents of Ukraine and Poland has agreed on a draft strategic partnership program between the two countries]. *РБК-Україна – RBK-Ukraine*, 08.02. Retrieved from: <https://surl.li/qbecqq>.

10. W marcu spotkanie polsko-ukraińskiego komitetu konsultacyjnego (2016). [In March, a meeting of the Polish-Ukrainian Consultative Committee]. *TVN 24*, 13.03. Retrieved from: <https://surl.li/tjvfdk> [in Polish].

11. Pandemia i bezpieczeństwo w regionie. Zakończył się Komitet Konsultacyjny prezydentów Polski i Ukrainy (2021). [The pandemic and regional security. The Consultative Committee of the Presidents of Poland and Ukraine has concluded]. *PolskieRadio*, 29.03. Retrieved from: <https://surl.li/egccwl> (дата звернення: 12.09.2025) [in Polish].

12. Spivholovy Konsultatyvnoho komitetu ukrayinskykh, polskykh prezydentiv vyznachayut priorytetni napryamy podalshoyi spivpratsi (2019). [The co-chairs of the Consultative Committee of the Ukrainian and Polish presidents are defining the priority areas for further cooperation]. *Interfax-Ukraine*, 06.11. Retrieved from: <https://surl.li/gyarwr> [in Ukrainian].

13. Zarządzenie nr 41 Prezesa Rady Ministrów z dnia 5 kwietnia 2024 r. w sprawie Rady do spraw Współpracy z Ukrainą (2024). [Ordinance No. 41 of the Prime Minister dated April 5, 2024, regarding the Council for Cooperation with Ukraine]. *gov.pl. Serwis Rzeczypospolitej Polskiej – Service of the Republic of Poland*. Retrieved from: <https://surl.lt/nfryho> [in Polish].

Creative Commons Attribution 4.0
International (CC BY 4.0)

Стаття надійшла до редакції 20.10.2025

Стаття прийнята 10.11.2025

Статтю опубліковано 30.12.2025